

изкупи гръща на мжжа си. Когато отишla и му разказала всичко, той се замислилъ дълбоко, после казалъ:

— Ти можешъ да изкупишъ гръховетъ на твоя жестокосърдеченъ мжжъ, но това ще бъде много трудно. Той е причинилъ много горчивини на бедните. Сърдцето му милостъ не познава.

— Готова съмъ да понеса всичко, само да го спася отъ позора, — казала решително младата жена.

— Ще тръбва сама ти да просишъ боса и дрипава, докато съберешъ сто жълтици, — казалъ старецътъ. Чакъ тогава мжжътъ ти ще бъде простенъ и ръждата ще изчезне отъ тълото му.

— Ще сстря всичко, шо ми каза, — увѣрила го жената, цѣлунала дѣсницата му и си отпѫтувала.

Като минавала презъ една гора, срещнала стара бедна жена, която събирава сѫчки. Жената била облѣчена съ много окъжана рокля, а върху нея носѣла дреха, ошита отъ най-различни нови и вехти парчета.

— Би ли ми дала роклята и дрехата си, стара майко? Ще ти дамъ всичко, шо имамъ съ себе си. Ще ти дамъ и моитъ копринени дрехи.

— Ти се шегувашъ, дъще, — отвѣрнала жената. Защо ти сѫ моитъ дрипи?

— Искамъ да бѫда бедна. А защо? — Не питай.

— Ще ти ги дамъ, господарке, ако говоришъ сериозно. Но тежка е бедностъта, и скоро ще се каешъ за постжпката си.

Тъси размѣнили дрехите. Жената на болярина дала всичко, шо имала съ себе си, и ѝ поръчала да не казва никому нищо. — Отъ днесъ нататъкъ азъ ще живѣя отъ просия, — добавила тя при раздѣлата имъ.

— Това не е срамно, — успокоила я старицата. Тъзи, които не сѫ изпитали нужда и не сѫ молили за помощъ тукa на земята, ще се молятъ за милостъ единъ денъ предъ райскитъ врати.